

Dopisi.

Iz Jarenine. (Veselica) bralnega društva se je dne 14. sept. prav odlično obnesla. Videli smo tu imenitne goste od sv. Jakoba v Slov. goricah, št. Ilja, sv. Marjete ob Pesnici, iz Maribora, od sv. Križa na Kozjaku itd., a vrlih Jareninčanov bilo je toliko, da so bile lično okinčane sobe (časť Jareninskim dekletom) vse pretesne. Globoko v srce so nam segle prelepe narodne in umetne slovenske pesmi, katere sta izvrstno pela možki in mešani pevski zbor. Žal, da je gledališčna igra zaradi nenadno zbolelega igralca morala izostati. Pa to nam je vsaj deloma nadomestilo spretno sviranje na glasoviru in za tukajšnje razmere jako primeren govor o naših sadonosnikih in vinogradih. Sadno drevje potrebuje pridne roke umnega sadjarja in pa gnojilne celine, sicer mora naposled do cela opešati, kakor stari konj. In vinogradov je med nami mnogo preveč, grobačev, šume in gnoja za nje pa premalo. Ni čuda, ako so gorice tu pa tam videti rumene, kakor pet let stara mast. Preobširne vinograde krčiti, a ostale dobro grobati nam bo treba. Gotovo so vredne že od nekđaj slavne Slov. gorice, da je prav skrbno obdelujemo, da bo smel sosed sosedu reči besede M. Vilharja:

Naj bo lepa le tujina,
Lepša, kakor dom tvoj ni!

Iz Maribora. (Dvekrat umrl in še živi.) Krog sv. Tomaža pri Ormožu, kjer sem kakor nadučitelj služboval, se je vest raznesla; prvo krat meseca decembra 1889, drugo krat meseca avgusta 1890, da sem umrl. Oglasim se torej, da sem hvala Bogu živ in še precej zdrav v „vsehsvetski ulici“ v Mariboru. Priporočam se v prihodnje, ako bi tretjokrat resnica bila, v blagi spomin.

Jože Majcen, nadučitelj v pokoji.

Iz Rožnega dola pri Malinedelji. Že dolgo se nisva več videla. č. g. uradnik, nekaj je krivo to, da nisem imel časa, druga pa tudi, da ni bilo posebnih stvari, ki bi imele vrednost jih postavljati na papir, ter po nepotrebnem tripinčiti g. črkostavca. — Za danes prišlo mi je pa vendar nekaj, ki je večje vrednosti za moje pero, ter za Vaš cenj list in sicer: pred tremi tedni raznesla se je splošnja govorica, da vidi neka tukajšnja deklica v Rožnem dolu vsak dan po dvakrat in sicer ob 2, ter ob solčnem zatonu prihajati neko božjo prikazen. Ljudje se vsak dan tamo v večji množini zbirajo; zagnjo nedeljo bilo jih je neki nad tisoč, toraj več, ko ob nedeljah v farni cerkvi. Ker pa jaz o celi stvari še dosedaj nimam nobenega prepričanja, prepustim celo reč previdnosti merodajnih krogov. Tedaj pa basta od tej stvari! Stopimo raje malo pogledat k našemu g. županu, ki je zasel še le letos ovo župansko stolico. Vam, č. g.

urednik, je znano, kaka borba da je bila radi novega župana pri volitvah, vsak je hotel svojega imeti; tega pa vendar še sedanja sistema na dovoljuje, da bi n. pr. pet ali deset županov ena občina imela. Pa naj bo, pustimo preteklost, ker omeniti mislim lé to, da je bilo tistokrat malo govora, da se voli pri nas g. Ivan Meznarič županom. Seveda se je marsikdo čudil temu, ko je bil voljen, toda časť volilcem, dobro so prevdarili, ker itak bolje bi storiti ne mogli. O g. Meznariču, sedanjem županu, prej ni se mnogo govorilo, toda prepriča se lahko vsak sedaj, da je značajan, nepristransk, ter se ne ozira na osebnosti, ampak deluje na podlagi pravice, ter ne pusti svojih županskih dolžnosti ad akta postavljati, kakor se je to večkrat že godilo. Koncem še omenim, ako bode g. župan Meznarič zanaprej ostal v svojem poslu tako vesten in pravičen, sme biti zagotovljen, da ga bodedo občani spoštovali ter ga radi imeli!

M.....i.

Od sv. Križa pri Mariboru. „Bauernkalender“.) Nihče na svetu se menda ne baha in ne šopiri toliko s svojo omiko in svojim napredkom, kakor nemški liberalci. Pri vsakej priliki hvalisajo svojo vedo, izobraženost, temeljitost, učenost itd. Kako visoka pa je ta olika, kaže nam najjasneje in najglasneje koledarček znan pod imenom „Neuer Bauernkalender“, ki pride vsako leto na svetlo v Gradci v tistej hiši, kjer izhaja zloglasna in Slovence vedno sramoteča „Tagespost“. Ker s temi „Bauernkalenderji“ sledajo jesen preplavijo Graški Nemci tudi našo slovensko domovino, in ker se še zmiraj pri nas nahajajo tepci, ki to sušmarijo kupujejo, ogledimo si danes malo ta koledar, morda odpremo s temi vrsticami našim ljudem oči, da bodo nehali tako slabo robo kupovati in denar v Gradec pošiljati za takšno čekarijo in abotnost. Ko bi kak „hotentot“ zagledal ta nemški koledar, gotovo bi imel največjo radost. Človek ne ve, so-li kje te spake človeške podobe, ali pa le pobarvani mački. Tu se vam norčujejo iz krščanske vere in cerkve, ker obrazujejo svetnike in svetnice, kakor same šeme; prav za prav je to gola mazarija rudečih in žoltih barev: kakšne nosove imajo svetniki, kakšne brade, kakšne pokveke so svetnice in druge skrivnosti svete vere! Vse je spačeno in nagrdeno, kot bi bili sami „fašenki“. Ta koledar je pravcati „Juri s pušo“ ali „Pavliha“ in še več kakor nemški „Kikiriki“. Mi se čudimo, da nemške gospôde ni tega sram; ali kaj pravimo! „Non olet“, je neki rimski cesar dejal, to je: denar ne smrdi. Mi pomilujemo nemško kmetsko ljudstvo, da si da za drag denar tako grditi svetnike svoje; čas bi že bil, da bi se ljudje sami toliko izpametovali in nemški gospôdi v Gradci ustavili to delo s tem, da bi je nikdo več ne kupoval. No, če pa

Nemec vendar-le hoče imeti svojo hišo okrašeno s tako čudno robo, bodi mu; ali mi prosimo slovenske svoje rojake, za Boga, ne kupujte več te nesnage; saj imate lepi Mohorjev kole-dar; ako pa neste udje Mohorjeve družbe, omislite si „Koledarček“, ki izhaja v Ljubljani, in ima poštenejše podobe in zraven še koristno berilo.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Sedaj je doba dež. zborov. V torek, dne 14. oktobra so se sešli v vseh kronovinah in je zunanja podoba v vseh skorej tista, ki je bila v prejšnji dobi. Samo v dež. zboru na Dunaji, za nižjo Avstrijo, je poleg liberalne večine nekaj protiliberalcev več, kakor jih je bilo poprej. Žal, da c. kr. vlada ni izmed njih izbrala namestnika dež. maršala, ampak sta oba tudi za to dobo pristna liberalca. — V dež. zboru Solnograškem je poslej tudi večina na strani liberalcev, nekaj, česar je kriv c. kr. dvorni svetnik Lienbacher, to pa iz sovraštva do Slovanov ter se on raji družji z nemškimi brezverci, kakor s katol. Slovani. Ali se bode mož še kedaj spametoval? Mož je že star in je torej le malo upanja za to. — Pri prvi seji štajarskega dež. zbora sta bila tudi mil. knezoškofa, sekovski dr. Zwerger in lavantinski dr. Napotnik navzoča. Dnes ima že svojo drugo sejo, pa bode brž kratka in velja le volitvam v razne odbore. Od liberalne večine nimamo veliko dobrega pričakovati. — Koroški bauernbund ali kmečka zveza ima novega načelnika in sicer g. Petra Laxa. Ali mu bode tudi sedaj še mogoče slov. kmete voditi za nos, kakor doslej, ko je bil ponemica Jezernik na čelu tega društva, o tem se dvomi, ker Lax ne zna slovenski, toda naša misel je, da bode, kajti nemškutar je bedak in sluša rajši na vsako žlobudro, da le ni slovenska beseda. — Pravi se, da se hoče labodska dolina zvezati s štaj. deželjo; po svoji legi nam je res bližja, kakor pa ostali koroški deželi. — V Kranjskem dež. zboru je večina slovenska, samo Kočevje in pa veliko posestvo ima nemške poslance. Slov. večina voli pa vselej tudi nemške poslance po številu, kakor jim gre, v razne svoje odseke. To je modro, ali pri nas ne delajo nemški liberalci po vsem enako nasproti slov. poslancem. — V Tržiči, doslej še precej nemškutarskem gnjezdu, se je osnovalo te dni slov. bralno društvo. Dobro srečo! — Ker je na Primorju velika suša, primanjkuje ljudem vode in čuti se to najbolj v glavnem mestu, v Gorici. Tu nimajo sploh dobre vode veliko, sedaj pa jim je že celo primanjkuje, O bč. zastop sliši zato sedaj marsikako britko, ker še ni pripravil mestu vodotoka, ki bi spravil dovolje vode v mesto. — Laški mestni očetje

v Trstu delajo hudo nepriliko slov. okoličanom, kjer je le mogoče, najbolj pa sedaj s tem, da nastavljajo v njih vaséh same slov. odpadnike za župane ali, kakor se jim tam pravi, capoville t. j. glavarje vasi. — V mestu Pazinu so izvolili si hrv. narodnjaka, dr. Dukiča za župana. Mestjani so te volitve jako veseli, samo nekaj lahončičev je vsled nje jeznih. — V Pulji, ob jadranskem morju, stavijo si novo cerkev na čast M. Devici in posebni odbor, sestavljen iz gospá plemenitih rodovin, nabera za njo. — Za Dalmacijo je imenovan novi ces. namestnik, fzm. Emil David baron Rhonfeldski, doslej v Serajevu. Ne vemo, na katero stran da je novi namestnik, na hrv. ali laško. — Hrvaški sabor snide se dne 25. oktobra v Zagrebu. Kakor je sedaj, nima veliko veljave, ker pleše le za piščaljo madjarske vlade. — Ogersko ministerstvo dela sedaj prav srečno in zato mu tudi nasprotna stranka ne more nič kaj reči in vsa je podoba, da razpade, ne pa, da pride kedaj do ministerskih stolov. Nam je že prav tako.

Vunanje države. Iz Rima se javlja, da so sv. oče Leon XIII. tudi sedaj še zoper to, da se katoliški volilci vdeležijo volitev v dež. zbor, najbrž zato, da si ne delajo sitnob v času, ko še ni upanja, da dobijo večino za-se. — Veliko se piše sedaj o govoru ministra Crispija, v katerem naglašá, da je Italiji zveza z Avstrijo in Nemčijo velika potreba. Nam se zdi, da je ves govor le pesek v oči in težko, če je bila možn resnica. — Drž. proračun ima precej primankljaja in kaže, da Italija nima ravno sreče v tem, kar zadeva denar. — Po južni Španiji pojema kolera, vendar pa še ne tako, da je bode že k malu konec. — V Luzitaniji imajo novo ministerstvo ali ker so v njem katol. možje, zato tamošnjim framasonom ni po volji in se grozijo, da izkličejo državo za republiko, kralju pa dajo slovo. No, tako naglo še pač ne gre to! — Na Francoskem imajo še vselej strahú, da dobijo kedaj — kralja. Gospodarstvo v sedanji republici ni srečno in to ji je na škodo. Ljudstvo pa še tudi ni pozabilo, da še ima kraljevo rodbino, s katero ga vežejo spomini iz starodavnih časov. — V Belgiji nastanejo brž na novo delalski „strikes“, krivi jih pa bodo bolj hujstači, ki od njih živé, kakor pa sila, ki jo trpé delalci. — Anglija terja neki od italijanske vlade nekaj zemlje v Afriki nazaj in to ni po volji zadnjim. To lahko, ali pomagala nevolja Italijanom ne bode veliko. — V glavnem mestu Nemčije, v Berlinu imajo sedaj katol. moža, pl. Forckenbecka za župana. To je v lutrovskem mestu jako redka prikazen. — Zmerom bolj se sliši, da nemški drž. zbor prekličé postavo, vsled katere ne smejo oo. jezuitje imeti v državi samostanov. To bode le pravica. — Ruska vlada prireja novo železnico skozi Sibirijo ter upa, da bode iz nje